

da se prepričamo, kako pač ti siromaki obhajajo sveti večer. Majhna luč slabotno brli, razlivaje svojo pojemajočo svetlobo čez blede obraz mladega moža. Ta kleči ihteč ob smrtni postelji svoje zveste žene, katera je ravnokar izdahnila blago dušo. Solza za solzo se mu udara po tožnih licih, in trpljenje njegovo vskipi do vrhunca, ko pogleda svoje štiri otročiče in na drobnega novorojenčka, ki joče v zibelki, kakor bi slutil svojo veliko nesrečo. »O, dobri Oče v nebesih, kaj bodem zdaj počel? Sam bolehost in slab, kako hočem preživiti svoje uboge otroke, za koje je delala dobra mati noč in dan! Mrzle so njene roke, ki niso poznale počitka, mrtvo srce, ki je v zvesti ljubezni skrbelo za nas.«

Tako vzdihuje revni oče in srce mu hoče počiti žalosti in tuge. Stara sosedka, ki je bila prisla v hišo na pomoč, stopi zdaj k njemu ter mu rahlo reče: »Božični večer je, ljubi sosed. Božje Dete, katero je prišlo ravno to noč na svet, gotovo vam ne bode odtegnilo svoje ljubezni. Mali Jezus v jaslicah vam bode pomagal. Verjamite mi, da se je ravno to noč sv. Jožetu, Mariji in detetu Jezusu godilo še slabeje, nego-li vam. Le trdno zaupajte na ljubega Boga!«

Te sočutne besede utolažile so nekoliko obupanega reveža. Vsede za mizo ter začne premišljevat, kaj bode počel. Naenkrat zasliši milo zvonjenje, prihajajoče iz daljave od župnijske cerkve. Polnoč je, in milosladi glasovi vabijo tudi njega siromaka k službi božji. Ali zdaj ne more zapustiti ne svojega doma, ne revnih otročičev. Torej poklekne in moli, dolgo moli, dokler ga slabost ne prevzame. Zgrudi se na trdo ležišče in zaspi.

Drugo jutro napoti se na vse zgodaj h gospodu župniku. Temu razkrije vso žalost in trpljenje svojega pobitega srca. Vidno ganjeni poslušajo ga častitljivi starček. Ali kako v tej nesreči pomagati? Nekoliko premišlujejo, potem pa mu velijo: »Ubogí mož, grozna je tvoja nesreča, toda ne obupaj! Jaz vem pomoči. Pridi še danes koj po božji službi z otroki vred sem v tvojo hišo, pa ne pozabi na novorojenčka! Kaj bode, videl bodeš kmalu!«

Ob 9. uri gredo gospod župnik na prižnico in bilo je očitno, da jim teži velika skrb srce. V kratkih besedah spomnijo se včlovečenja božjega Sina ter dokažejo, kolika je bila njegova ljubezen do nas. »Kako smo pač tudi mi vsi dolžni, biti njemu za to prisrčno hvaležni. Dokažimo pa tudi svojo ljubezen in hvaležnost v dejanju posebno s tem, da se usmilimo vseh sirot, v prvi vrsti pa revnih zapuščenih otročičev. Saj je sam božji Zveličar obljubil, da sprejme vse tako, kakor bi to storili njemu samemu, in sam je rekel tako-le: »Kdor sprejme tacega otroka v mojem imenu, mene sprejme.«

Vsako srce bilo je ganjeno, vsako oko solzno radi milih besed dobrega gospoda, ki se zdaj po kratkem prenehleju obrnejo na žensko stran ter nadaljujejo s povzdignjenim glasom: »Prejube matere! Katera izmed vas hoče danes ubogega zapuščenega Jezuščka sprejeti, naj se oglasi po božji službi pri meni in jaz ji ga hočem živega položiti v naročje. Pet ubogih, lačnih otročičev steguje v solzah svoje nedolžne ročice k vam, — o bodite jim matere iz ljubezni do Boga in v imenu malega Jezusa! Vzamite v teh otrocih novorojenega Zveličarja s seboj na svoj dom! Resično vam povem, da vam ne vem podati lepšega darila za sv. božične praznike.«

Strméc poslušala je množica. Zdajci se zganejo možje, pretresle so jih te besede, in žene brisale so si solze iz očíj: »Oh, večni Bog«, končajo gospod, »ki sam danes kot revno in ubogo detece ležiš v bornih jaslicah, ne dopusti, da bi bila med mojimi ovčicami le jedna sama mati, katera bi se branila, tebe v podobi revne sirote sprejeti v svojo hišo! O dobrotljivi Odre-

šenik, katerega je zapustil celi svet, ali nikoli ne tvoja mila mati, o daj ti sam mojim zapuščenim siroticam ljubéce matere in skrbne očete! Amen.«

Po teh besedah zapustijo duhovni oče prižnico in najlepše upanje napolnjuje jim srce, ko se napotijo na dom. Tam jih že čaka petero premrznenih otrok. Kmalu začele so tudi prihajati kmetice druga za drugo in sicer več, nego so gospod župnik pričakovali. Dobre ženske morale so srečkati med seboj, da se je tako določilo, katera vzame po jednega otroka. Le ubogi novorojenček še ni dobil matere. Mirno je spal zakrit v jerbaščku. Zdaj ga odkrijejo. Pa oj, nepopisne žalosti, siročje je slepo. Sleherna žena zboji se ga vzeti, kajti vsako je skrbelo, kaj bi pač njen mož k temu rekel. Gospodu župniku trga žalost srce, češ, ravno ta otrok ostane zapuščen, ki je najholj potreben materine postrežbe.

Toda že pristopi neka uboga kočarica ter prijazno reče: »To dete bode pa moje«. Osupnjeni uprašajo gospod: »Vaše, dobra ženka? Vsaj imate doma že več otročičev in...« — »Že vem, kaj hočete reči, častivredni gospod, premoti jih v besedi dobra mati; pa mene nič ne skrbi; če imam samega Jezusa pod svojo streho, bogata sem dovolj in ne bojim se uboštva. Ali ni tako, častiti gospod?«

Duhovnemu pastirju zastane beseda pri tem prizoru; solza v očesu in poluglasni: »Bog plati«, bil je ženi odgovor na vprašanje. Ko vidijo to druge matere, rečejo ganjene: »Tudi me hočemo imeti svoj delež pri tem otroku«. Vsaka pristopi ter položi sbrn denar v jerbašček. Junaška kočarica pa vzame drobnega revčka ter ga nese vsa srečna domov, kakor da bi imela največji zaklad na svojih rokah.

Smešnica. Macko: »Brcko, kje si pa dobil tega lepega konjiča?« — Brcko: »Kaj dobil? Vedi, kupil sem ga!« — Macko: »Lepa živalica, sila lepa; vendar zakaj pa vedno z repom miglja?« — Brcko: »Zakaj z repom miglja? Neumno vprašanje. Ali naj morda rep miglja s konjičem?«

Razne stvari.

(P. n. gg. naročnikom!) Nekaterim pošljemo današnjega lista po več iztisov s prošnjo, naj jih razdelé med one, ki si prih. leto utegnejo naročiti naš list. Sploh pa vsakega naročnika prosimo, naj naš list priporoči svojim znancem v naročbo. »Slov. Gospodar« je neodvisen, vodilo mu je geslo: »Vse za vero, dom in cesarja!« Tak je bil do sedaj, tak bode tudi v prihodnje. Cena mu ostane taista kakor letos. Vsem svojim prijateljem želimo vesele božične praznike in srečno novo leto.

(Imenovanje.) Gosp. Franc Lulek, deželnega sodišča svetovalec v Celju, imenovan je svetovalcem deželnega nadsodišča v Gradcu.

(Bralno društvo v Sevnici) priredi dne 26. decembra društveno zabavo z gledališko igro v dvoranji g. Antona Fabianija. Začetek ob 7. uri na večer. Čisti dohodek je namenjen v prid revni šolski mladini v Sevnici.

(Bralno društvo v Rušah) vabi svoje ude in vsakega Slovenca, ako tudi po zmoti ni sprejel vabila, na svojo veselico in občni zbor na Sv. Štefana dan pri gosp. Novaku. Odbor.

(Sv. misijon) obhajal se je pri Sv. Štefanu od dne 1. do 9. decembra z veliko vnemo vernikov pod vodstvom misijonarjev od Sv. Jožefa, čč. gg. Janeza Macur, Antona Kovalik, Franca Kitak in Vincencija Krivec. Okoli 2000 je bilo obhajancev.

(Občinski zastop za Ljubnico in Ste-nice) poleg Vitanja je v svoji seji dne 11. decembra 1894 soglasno sklenil prošnjo na državni zbor, da se slovensko-nemška gimnazija ustanovi v Celju, pa ne kje drugje v soseski. Izročila se je peticija državnemu poslancu gosp. Mihi Vošnjaku.

(Mariborska čitalnica) priredi na Silvestrov večer ob osmi uri veselico z gledališko igro, petjem, tamburanjem in tombolo.

(»Pevsko društvo v Gornjem gradu«) priredi na Silvestrov večer v prostorih narodne čitalnice g. Josipa Mikuža veselico z lepim, dobro izbranim vzporedom. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Ustopnina prostovoljna. Odbor najljubneje vabi vse člane in prijatelje pevskega društva.

(Bralno društvo za Laški trg in okolico) priredi na dan sv. Stefana gledališko predstavo. Igrala se bode veseloigra v treh dejanjih od Josipa Ogrinca: »V Ljubljano jo dajmo«. — Začetek ob 6. uri zvečer. Vstopnina za člane 20 kr., za nečlane 50 kr. Čisti dohodek je v prid uboge šolske mladine.

(Čitalnica Šaleške doline) v Šoštanju ima dne 26. t. m. ob 3. uri popoldne v svojih prostorih redni občni zbor z navadnim dnevnim redom, h kateremu uljudno vabi odbor.

(Domoljubna prošnja.) Uredništvo našega lista prav lepo prosi slov. rodoljube, posebno č. gg. duhovnike, da mu blagovolijo darovati primernih slovenskih knjig, molitvenikov itd., ki se bodo poslale umirajočim obmejnim in prekmurskim Slovencem za novoletni dar. Knjige naj se pošljejo upravnistvu našega lista (tiskarna sv. Cirila).

(Za slovensko-nemška gimnazijo v Celju) sta slavni okrajni zastop in občinski odbor na Vranskem sklenila prošnjo na državni zbor. Isto je sklenil tudi zastop občine Globoko pri Brežicah.

(Prostovoljna razdružitev.) Podružnica c. kr. stajarske kmetijske družbe na Zidanem mostu se je te dni prostovoljno razdružila.

(Prepovedan misijon.) Pri Sv. Martinu pod Vurbergom bi naj bil sv. misijon od 15. do 22. novembra. Ker je takrat v tej župniji nekaj otrok bolehalo za davico, je okr. glavarstvo sv. misijon prepovedalo. Ta bolezen pa je popolnoma prenehala, in misijon bi se naj pričel 8. decembra. Toda namestnija je to zvedela in to pobožnost prepovedala, češ, pri Sv. Lenartu v Slov. gor. še imajo nekateri otroci davico. Ako povemo, da Sv. Lenart ni sosedna župnija, da je celó v drugem okraju, potem je ta prepoved res čudna, da hujše besede ne rabimo!

(Nemški viteški red.) Prestavljena sta župnika viteškega reda č. g. Jakob Cajnkar iz Ormoža v Središče in č. g. Vilibald Venedig iz Središča v Ormož.

(Rimske starine v Celju.) Pri kopanju temelja za celjski »Narodni dom« so odkopali lepo slikano rimsko steno. Gotovo še bodo našli več starorimskih rečij.

(Bela žena.) Dne 15. t. m. je umrla v Mariboru gospa Katarina Pachner, bivša predsednica družbe katoliških gospá in od zadnjega občnega zbora dne 10. t. m. taiste družbe častna predsednica. Naj v miru počiva!

(Železnica Poličane-Konjice.) Dne 17. t. m. se je obravnavalo v občnem zboru okrajnega zastopa konjiškega, kako naj okraj zmaga velikanske stroške, katere prizadeva varnost za obresti te železnice. Odkar je ta železnica, plačuje se 35% okrajnih priklad (za 11% več nego prej). Kako bode pa naprej, bodemo prihodnjič poročali.

(Na smrt obsojena) je bila 10. decembra pri porotnem sodišču v Celju 33letna delavka Marija Kaiser iz Pobrežja zaradi detomora.

(Občinske volitve v Cirkovicah) so bile dne 13. decembra t. l. in je Strgonjski Anton Greif popolnoma odstranjen. Isto se je zgodilo skoro vsem njegovim prijateljem. Novi odborniki bodo si gotovo izvolili za župana moža, ki je dober kristjan, vnet Slovenec in razumen gospodar.

(Lepega jelena) je ustrelil pred par tedni v občini Janžev vrh-Arlica pri Ribnici posestnik Fr. Vomer. Jelen, ki je tehtal blizu tri cente, zasel je najbrž s Solčavskih planin.

(V Čadramu) se je od 8.—16. decembra slovesno obhajala devetdnevnic v čast brezmadežni Devici Mariji. Vodili so to pobožnost vlč. gosp. domači župnik s pomočjo gospoda kaplana in sosednih gg. duhovnikov. Devetdnevnic so sklenili z nagovorom in večernicami vlč. gosp. nadžupnik Voh. Obhajanih je bilo 1500 vernikov; le onih Oplotničanov ni bilo blizu, ki pravijo Pohorcem pri volitvah, da so katoliški Slovenci.

(Zoper preklinjevanje.) Zagrebski mestni zastop je na ukaz deželne vlade izdal naredbo, da je bogokletje in preklinjevanje prepovedano z globo do 100 fl. ali pa do 14 dnij zapora. Taka prepoved bi tudi po drugod ne bila odveč.

(Hranilno in posojilno društvo v Ptuj) naznanja, da bode zadružna pisarna zaradi sklepanja letnih računov od 23. decembra t. l. do 2. januarja 1895 zaprta. Za sprejemanje in izplačevanje hranilnih vlog pa je pisarna odprta. Ravnateljstvo.

(Tombolo) priredi gasilno društvo Cezanjevsko na praznik sv. Stefana, t. j. 26. t. m. pri gosp. Ivanu Slaviču, gostilničarju na Kamensčaku. Začetek ob 4. uri popoldne.

(Požar.) Dne 19. t. m. je v jutro ob 1/2 6. uri začelo goreti gospodarsko poslopje g. Ivana Robiča v Lembahu pri Mariboru. Sreča, da se še druga poslopja niso unela.

(Spremembe v davskarskem uradu.) G. davkarski pristav J. Jeremic na Ptuj je umirovljen. Na njegovo mesto pride iz Lipnice gosp. Rudolf Šuline. Premeščeni so: g. pristav J. Boc iz Laškega v Lipnico, g. pristav J. Drole iz Judenburga na Laško in g. praktikant J. Bezenšek iz Ljutomera v Judenburg.

(Nesreča pri konjih.) V Radgonski topničarski kosarni je te dni nekega novaka ali rekruta konj pri snaženju ritnil in mu spodnjo čeljust zdrobil.

(Bolezen.) V Vitanju in okolici je mnogo otrok bolnih vsled ošpičkov. Radi tega je sola prenehala.

(Nesreča na železnici.) Sprevodnik južne železnice Jožef Nemeč je padel blizu postaje Wildon z brzovlaka. Težko poškodovanega so ga prenesli v bolnišnico.

(Kovanje denarja v naši državi.) Tekom leta 1895. ima se nakovati: za 100 milijonov kron v srebru na račun zasebnikov, za 15 milijonov kron v srebru na račun države, za 14,556.200 kron drobiža iz nikla in za 1 milijon medenastega drobiža.

(Čudna razsodba.) Sodišče v Brnu rešilo je te dni obsodbe nekega kmeta, ki je bil zatožen žaljenja na časti, ker je bil rekel nekemu trgovcu z živino »goljuf«, »slepar«, »kanalja«. Sodišče utemeljilo je svojo razsodbo s trditvijo, da so omenjeni izrazi v navadi na sejnih z živino!

(Duhovniške spremembe.) Za provizorja v Trbonje pride č. g. Alojz Arzenšek, kaplan na Ponikvi; na l'onikvo pa je premeščen č. g. Matija Vavpotič, kaplan v Leskovcu.

Loterijne številke.

Gradec 15. decembra 1894: 15, 76, 18, 3, 69
Dunaj " " " " 29, 3, 79, 56, 18